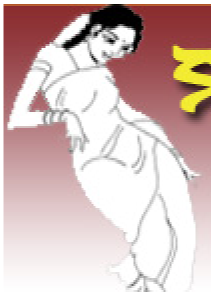

కాలమ్ దాటని కబుర్లు

బలభద్రపాత్రుని రమణి

నెల నెలకీ కొన్ని కులాసా కులాసా కబుర్లు

ఏప్రిల్ ఫూల్స్

"అప్పర్ మిడిల్ క్లాసుగా ఉండడం ప్రిఫర్ చేస్తావా? లోయర్ రిచ్‌గా ఉండడం ప్రిఫర్ చేసావ్తా?" అని 'కనేగారనే' జ్యోతిష్యుడు నా చెయ్యి చూసి అడిగినప్పుడు, "నేను 'అప్పర్' నుండి 'లోయర్'కి రావడానికి ఇష్టపడను" అని కరాఖండీగా చెప్పేసాను.

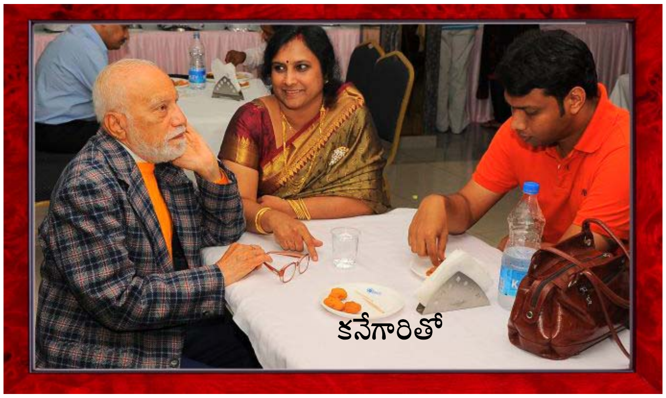

కనేగారితో

ఆయన నా హస్త రేఖలు చూసి చాలాసేపు విస్తుపోయారు. నా మొహం చూస్తే అన్ని కళలు ఉన్నట్లుగా లేనట! చూసారా... జనాల్ని ఎలా ఫూల్స్‌ని చేస్తానో?

"ఇన్ని నవలలు రాసావా? నీతో మాట్లాడితే అలా అనిపించదే?" అన్నాడు ఓ ప్రముఖుడైన ఫ్రెండ్ "ఎలా అనిపిస్తుంది?" అని అడిగాను. "పాపం.. ఏం తెలీదు.. అమాయకురాలు అనిపిస్తుంది" అన్నాడా అమాయకుడు! మళ్ళీ గర్వపడ్డాను. భలే ఫూల్ ని చేసానని.

నేను ఉద్యోగం మానేసాకా నా 'బయోడేటా' చదివిన మా బోర్డ్ డైరెక్టరొకరు కూడా "మీ వర్క్స్‌ని, ఎఛీవ్‌మెంట్స్ అన్నీ చదివి ఆశ్చర్యపోయాను" అన్నారు. ఇంత ఆలశ్యంగా ఆయన నా బయోడేటా చదివినందుకు నేనూ ఆశ్చర్యపోయాను!

అసలు నేను కడుపులో పడగానే మా అమ్మని ఫూల్ చేసాను, అన్నయ్య పుట్టిన ఎనిమిదేళ్ళకి! అసలు నేను భూమి మీదకి రావడానికి ఆవిడ పెద్ద సుముఖంగా లేదుట. నాకు ఊహ వచ్చాక చెప్పింది. "భ్రూణ హత్య చేద్దాం అనుకున్నావా?" అని కోపంగా అడిగాను. ఆవిడ ఓ నిట్టూర్పు విడిచింది! "చూసారా.. ఆంధ్రదేశం ఓ రచయిత్రిని పోగొట్టుకునేది?"

ఆడపిల్లకదా అణుకువగా ఉంటుంది అనుకున్నారట అంతా. మళ్ళీ ఫూల్స్ అయ్యారు. మనం చెయ్యని అల్లరి లేదు. నా అల్లరి ముందు మా అన్నయ్య తెగ మార్కులు కొట్టేసేవాడు. అసలు మనం విద్యాభ్యాసం చెయ్యడానికి స్కూల్లో అడుగుపెడుతూనే హెడ్ మాష్టర్ని ఫూల్‌ని చేసేసాం! అదెలా అంటే, ప్రొద్దుట ఒక్క జడవేసి, గౌనులో మా అమ్మమ్మతో పంపించింది మా పెద్దమ్మ. వయసు సరిపోదు అన్నాడట పాపం! అందుకని సాయంత్రం రెండు జడలేసి గౌనులో మా అమ్మమ్మతో పంపించింది. మళ్ళీ ఎక్కువ చెప్పి,

స్కూల్లో చేర్పించేసారు.. అలా ఆయన్ని ఫూల్‌ని చేసి ఇంట్లో నా గొడవ తప్పించుకున్నారు. కానీ నాకో ఏడు అనవసరంగా ముందుకి నడుస్తోంది!

వయసు ముందుకి నడవడం సహజం. కానీ 'ది క్యూరియస్ కేస్ ఆఫ్ బెంజిమెన్ బటన్' సినిమాలో వెనక్కి నడుస్తుంది. అంటే వృద్ధుడిగా పుట్టి, మధ్య వయస్కుడై, నవయువకుడై, బాలుడై, శిశువై.. చివరికి పోతాడు! భలేగా ఉంటుంది.

మా బామ్మ సాధారణంగా తన పిల్లల వయసు వెనక్కే నడిపించేది. అంటే నలభై తర్వాత అందరికీ నలబై ఒకటి వస్తుంది.. కానీ 'అంకరాజు' వాళ్ళింట్లో ముప్పై తొమ్మిది వచ్చేది!.. చూసారా అందర్నీ ఆవిడ ఎలా ఫూల్స్‌ని చేసేదో?

ఈ మధ్య చిన్న వయసులో తలలు నెరవడం సహజం అయిపోయింది. కారణం మనం తినే తిండి అంటారు. ఏవైనా ఈ చిన్న వయసునుండీ తల నెరిసి కనిపించే వాళ్ళు, ముసలాళ్ళు అవుతున్న కొద్దీ తల నల్లబడుతోంది! అరవై పై బడ్డాకా అయితే మరీ తుమ్మెద రెక్కలే!

ఇంతకీ నా వయసు అలా ముందుకి నడిపిస్తూ వచ్చిన మా అమ్మ మరో గమ్మత్తు చేసి నన్ను ఇన్నేళ్ళు ఫూల్‌ని చేసిందని నాకు మరో విషయం తెలిసింది! అదేవిటంటే, నేను పుట్టినప్పుడు వీళ్ళు టైం నోట్ చేసారు కానీ, ప్రొద్దుటో రాత్రో రాయిలేదుట! "పైగా.. రాత్రే అనుకుంటా చీకటిగా ఉంది" అంటుంది. దాంతో నేను విశాఖ నక్షత్రాన్ని ఫాలో అయ్యాను. నా పిల్లలకి పెళ్ళి వయసు వస్తుంటే ఇప్పుడు నా నక్షత్రం 'అనురాధ' అని ఓ జ్యోతిష్యుడు తేల్చాడు. మాది జాతకాలు చూసి పెద్దలు చేసిన పెళ్ళికాదు కాబట్టి సరిపోయింది కానీ లేకపోతే పెద్దలు 'ఎంత ఫూల్స్ అయ్యేవాళ్ళూ?'

ఒకటో తరగతిలో 'అలు, అలూలు' అనే అక్షరాలని చూసి "ఇవి తిరగేసి ఉన్నాయి, నేను దిద్దను" అన్నానట! ఎందుకూ పనికిరాని ఆ అక్షరాలు దిద్దకపోతేనేం అని అనుకోకుండా మా అమ్మమ్మ బెత్తానికి పని చెప్పింది. అవి తరువాత తరువాత తెలుగు భాషలోంచి తీసేస్తారు అని ముందే తెలిసిన కాలజ్ఞానినన్నమాట! అలా అమ్మమ్మ దెబ్బలతో తెలుగంటే విముఖత చూపిస్తూ చూపిస్తూ ఇంగ్లీషు మీడియంలో చేరి, మరోసారి అందరినీ ఫూల్స్‌ని చేసాను. ఎందుకంటే ఆరోతరగతి నుండే నేను క్లాసు పుస్తకాలలో 'అపరాధ పరిశోధన' పుస్తకాలు పెట్టుకుని చదివేదాన్ని!

మా హనుమంతు అన్నయ్య అన్నప్రాశననాడే ఆవకాయ పెట్టినట్టు నాకు 'వల్లకాట్లో మూడు ఒకట్లు', 'అర్ధరాత్రి అరుపు' లాంటి పుస్తకాలు తెచ్చి పెట్టేవాడు! భలే థ్రిల్లింగ్‌గా ఉండేవి. నాకు చిన్నప్పుడు ఓ క్లాస్ మేట్ ఉండేది కె.రమాదేవి అని. అది క్లాసు ఫస్టు వచ్చేది! మేత్స్ టీచర్ ఓ లెఖ్ఖ చేసేలోపే, ఇది కొంపలు ముంచుకుపోయేట్టు ఆ చాప్టర్ అంతా చేసేసి ఆన్సర్స్ చెక్ చేసుకుని చూపించేది. దాని రైటింగ్ కుదురుగా ఉండేది. నాది అప్పటికీ, ఇప్పటికీ పిచ్చుక గూడే!

నేను హోం వర్క్ కాపీ కొట్టడానికి దాని పక్కనే కూర్చునేదాన్ని. అది అలా ఫస్టు క్లాసులో పాస్ అవుతూ... అవుతూ కాలక్రమేణా ఓ బ్యాంక్‌లో ఉద్యోగం వచ్చి చేరిపోయింది. పాపం దానికి డబుల్ ప్రమోషన్స్ వచ్చి అది మా బడిలో కూడా ఎక్కువకాలం లేదు!

నన్ను ఓ సారి టీ.వీ.లో చూసి, కష్టపడి ఫోన్ నెంబర్ పట్టుకుని "ఎంత రచయిత్రి అయ్యావే? సినిమా టైటిల్స్‌లో నీ పేరు చూసి గర్వంగా అనిపించింది! ఎలా అయ్యావ్?" అని అడిగింది.

"నిన్ను ఎవడు అంత బాగా చదవమన్నాడే? ఎందుకలా అన్నేసి మార్కులు అసహ్యంగా? చదువుకోకపోతే ఎవరూ పిలిచి ఉద్యోగం ఇవ్వరు... ఎంచక్కా, మనకి ఇష్టమైన రంగంలోకి తాపీగా వెళ్ళొచ్చు.. దీసీజ్ దిస్ సింపుల్!" అని తేల్చి చెప్పాను. అలా నాతో చదువుకున్నవాళ్ళని ఫూల్స్‌ని చేసానా, చదువు చెప్పిన పంతుళ్ళని కూడా చేసాను!

ఇంటర్ మీడియట్‌లో ఓ తెలుగు లెక్చెరర్, రచయిత్రి అని ఎవరో చెప్పారు. ఆవిడ అస్తమానం క్లాసులో తను రాసిన ఒకటో రెండో కథలు ఏవో లిఖిత మాసపత్రికల్లో పడ్డాయని తెగ చెప్పేది! నేను కాలేజీ మేగ్‌జైన్‌కి కథ రాస్తే దాన్ని చెత్తబుట్టదాకా కూడా తీసుకెళ్ళలేదు. అక్కడే కిటికీలోంచి చింపి అవతల పారేసింది!

ఆవిడ ఓ సదస్సులో నేను అధ్యక్షస్థానంలో ఉంటే 'ఆ అమ్మాయి నా శిష్యురాలు.. చదువుకునే రోజుల్లోనే నేను చాలా ఎంకరేజ్ చేసాను" అని చెపుతూంటే నవ్వుకున్నాను.

అసలు నేను చిన్నప్పుడు చిత్రకారిణిని అవుతానని ఇంట్లో అంతా తెగ అనుకున్నారు. తిరగేసిన ఇనపబూర్లె మూకుడు మీదా, రాచిప్పల మీదా, పీటల మీదా, గోడల మీదా, గచ్చు నేల మీదా సుద్దతో తెగ బొమ్మలు గీసేదాన్ని! హఠాత్తుగా సుద్దతో చేసిన సీతారాములవారూ, రాధాకృష్ణులూ ఎందుకు బద్దలయిపోయేవో మా అమ్మకి అర్థం అయ్యేది కాదు. ఇంటి నిండా నా కళాసృష్టే! మా అమ్మమ్మ మొట్టికాయలు వేసి, తడిగుడ్డతో మొత్తం తుడిపించేది. డ్రాయింగ్ టీచర్ ఒక్కత్తే నాకు స్కూల్లో ఫేవరెట్. ఎందుకంటే, పరీక్షల్లో తక్కువ మార్కులొస్తే తిట్టేదికాదు. పైగా బోర్డ్ నాకు అప్పచెప్పి, క్లాసులో నిద్రపో యేది. మామిడిపండూ, కోడిగుడ్డూ బొమ్మలు ఆవిడ స్పెషలైజేషన్! ఆవిడకి ఆ రోజుల్లో ఆ ఉద్యోగం ఎలా వచ్చిందో మరి! అయినా ఆ రోజుల్లో 'ఆర్.టీ.సీ స్కూల్లో' అంతకన్నా చదువు చెప్పడం దండుగ అనుకునేవారు. ప్రముఖ రచయిత శీలా వీర్రాజుగారి సతీమణి శీలా సుభద్రాదేవిగారు ఆర్.టి.సీ, స్కూల్‌కి హెడ్ మిస్ట్రెస్‌గా చేసి రిటైరయ్యారు. ఆవిడ్ని ఓ సాహిత్య సమావేశంలో కలిసి 'నేను మీ స్కూల్ ఓల్డ్ స్టూడెంట్ నండి' అంటే ఆవిడ ఆశ్చర్యపోయారు.

ఆ స్కూల్లో నాతో బాటు చదివిన మా క్లాస్‌మేట్ జాఫర్ ఓసారి సినిమా హాలు గేట్‌కీపర్‌గా, ఇంకోసారి డేవిడ్ అనేవాడు ఆటో డ్రైవర్‌గా, సుందర్ అనేవాడు, 'భార్యా గుణవతీ శత్రువు' షూటింగ్‌లో ఆర్కెస్ట్రాలో 'గజ్జెల కర్ర' వాయిస్తూ నాకు కనిపించి పలకరించారు! ఆ స్కూలు నుండి నేనూ, ఒక రమణ అనే అబ్బాయీ మాత్రమే సెవెంత్ పబ్లిక్ ఎగ్జాం ఆ ఏడు పాసయ్యాము. తరువాత మా అమ్మమ్మ మిషనరీ స్కూల్లో వేసింది. అక్కడినుండి నేను శుక్రవారం, మంగళవారం చర్చ్‌లో పాటలు పాడేస్తూ 'గాయని'గా స్థిరపడిపోయాను. 'ఆజా సనం మధుర చాందినీ' అనే పాట వరసలో 'రాజునకు రాజువై రయిమునరారా.. రాజ్యమేల ఈ ధరలోనికి మరలా రారా...' అనీ 'నడిపించు నా నావా..' అనీ తెగపాడేస్తూ గొప్పపేరు తెచ్చుకున్నాను. కొంపదీసి సింగర్ అయిపోతానేమో అనుకున్నారు ఇంట్లో వాళ్ళు! కానీ అక్కడా ఫూల్స్ అయ్యారు. నేను తొమ్మిదో క్లాసులో ఉండగా అనుకుంట మా ఇంట్లో టీ.వీ కొన్నారు. రోజూ ఏడుకాగానే చందమామ గింగిరాలు తిరుగుతూ వచ్చి, ఓ విషాద భరిత సంగీతంతో టీ.వీ. మొదలయ్యేది. దానికి ముందు అరగంట ముందే ఆ సిగ్నల్ బొమ్మ ఆన్ చేసి పెట్టుకునేవాళ్ళం! రోజూ 'పాలూ, చేలూ' 'ముచ్చట్లూ' 'హరికథలూ', సంప్రదాయ నృత్యాలూ, లేదా, పట్టుచీరల ప్రదర్శనల్లాంటి సంప్రదాయ సంగీత కార్యక్రమాలూ వచ్చేవి. దాంతో నృత్యం మీద ఆసక్తి పుట్టి అమాంతం వెళ్ళి రామకోటి మ్యూజిక్ కాలేజీలో భరతనాట్యంలో చేరిపోయాను. సినిమా నటి మాధవి చెల్లెలు కీర్తి కూడా నాతోబాటే నేర్చుకునేది. ఉమా రామారావుగారు గురువుగారు. రోజూ స్కూలు అయ్యాక బస్ ఎక్కి గోల్కొండ చౌరస్తా నుండి రామకోటి వెళ్ళాల్సొచ్చేది! విసుగేసి కొన్నాళ్ళకి మానేసాను. ఇంటిదగ్గర విజయలక్ష్మి అనే గురువు దగ్గర పెట్టింది ఆశ చావని మా అమ్మ. ఆ గురువుగారైతే నా హైట్ చూసి 'నేను రాధగా నువ్వు కృష్ణుడిగా వేస్తే ఎంత బాగుంటుందో'అని తెగ మురిసిపోయేది! గజ్జెపూజ చేసి, ఆవిడకి చీరపెట్టి, " ఝుణి ... ఝుణిత సుందరారారా!" అనే ఐటమ్ చాలా బాగా చేసేదాన్ని! సినిమాల్లో పనిచేసే ఒకాయన 'సినిమాల్లో ఏక్ట్ చేస్తావా?' అని అడిగాడు కూడానూ! మా అమ్మ నేను నాట్యగత్తెని అయిపోతాను అని నిశ్చయానికొస్తూండగా, తక్కున మానేసాను! అందరూ ఫూల్స్ అయిపోయారు. టెంత్‌లో నెంబరు లేదని ఇంటిల్లిపాదీ పెదవి విరుస్తుండగా 'క్లాసు' వచ్చిందని మా అన్నయ్య చూసి చెప్పాడు. మళ్ళీ ఫూల్స్ అయిపోయారు!

ఇంటర్ మీడియెట్‌లో 'బి.ఎస్సీ నర్సింగ్' చేస్తా అని ఫార్మ్ తెప్పించుకున్నాను. అంతే కాకుండా నర్సింగ్ స్కూల్ టీచర్ తారా చార్లెస్ అనే ఆవిడ ఇంటికెళ్ళి ఎలాగైనా సీట్ వచ్చేట్లు చూడమని బతిమాలాను కూడా!

మా వారితో

నెత్తిమీద తెల్లటోపీ, గౌనులో "ఫ్లోరెన్స్ నైటింగేల్" లా ఊహించుకుని తెగ మురిసిపోయాను.

కానీ మా అన్నయ్య ఈసారి ఖండించాడు. "నీ పేషెన్స్‌కి, పేషెంట్స్ గట్టిగా మూలిగితే పీక నొక్కుతావు! వద్దు" అని ఫారాలు చింపేసాడు. బుద్ధిగా ఏదైనా ఉద్యోగం చేసుకుందాం అని టైపూ షార్టుహ్యాండులో చేరాను. టైపు బాగానే నేర్చుకుని, లోయర్ పాసయ్యాను కానీ, షార్టు హాండ్ నేర్చుకునేటప్పుడే, ట్యూటర్‌గా ప్రభాకర్ అనే మా అన్నయ్య ఫ్రెండ్ నా జీవితంలోకి వచ్చి తిష్ట వేసుకుని ఉండిపోయాడు!

నాకు పెళ్ళి సంబంధాలు చూస్తున్నారని తెలిసి అమాంతం కలవరపడి మా అమ్మని సంబంధాలు చూడడానికి వీల్లేదు అన్నాడు. నాతో "నీకు పద్దెనిమిది నిండాక నేనే చేసుకుంటా" అని ఎడ్వాన్స్‌గా చెప్పేసాడు!

జడ కుప్పెలూ, గోరింటాకులూ, పట్టు పరికిణీలూ, గొబ్బిళ్ళూ, బొమ్మల కొలువులూ, ఇలా ఎన్నో ముచ్చట్లంటే ఆసక్తి ఉన్న నేను ఎంత సంప్రదాయంగా పెళ్ళి చేసుకుంటానో అని చూస్తున్న నా ఫ్రెండ్స్‌ని అందరినీ ఫూల్స్‌ని చేస్తూ 'రిజిష్టర్ మేరేజ్' చేసేసుకున్నా!

ఇల్లుకోసం వెదుకుతూ వెళ్ళి అడిగితే "ఎవరికోసం అమ్మా?" అని ఇంటావిడ అడిగింది, "మీరు ఇల్లిస్తే మేం ఇద్దరం వచ్చే నెలలో పెళ్ళి చేసుకుంటాం అండీ" అంటే ఆవిడ ఆశ్చర్యపోయింది! పెళ్ళయ్యాక డిగ్రీ చదువుతున్న నేనూ, మా ఉమా, 'కస్తూరిబా గాంధీ కాలేజ్ ' లో మొదటి రోజున ఒకర్ని ఒకరం చూసుకున్నాం. దాదాపు 26 ఏళ్ళుగా మా స్నేహం కొనసాగుతోంది. ఇప్పటికీ మేం ఇద్దరం ఫోన్ చేసుకోని రోజు ఉండదు, కలుసుకోకుండా ఒకవారం కూడా ఉండమూ అంటే అతిశయోక్తి కాదు! ఈ మధ్యే వాళ్ళ అత్తగారు 'కమలమ్మ'గారు పోయారు. (కౌముది ఎడిటర్ కిరణ్‌ప్రభగారికీ, కాంతిగారికీ వాళ్ళు ఇ.సి.ఐ.యల్ క్రాస్ రోడ్స్ దగ్గర ఉన్నప్పుడు నైబర్స్ కూడానూ!)

ఉమ తో

మా ఉమ నాతో బాటు తిరిగి మా కొత్తకాపురానికి ఇల్లు చూసి పెట్టింది. మా వారి ఫ్రెండ్స్ బక్కెట్లూ, రెండు పవిత్రా స్టౌలూ, రెండు గాద్రెజ్ చైర్లూ కొనిపెట్టారు!

ఇంటి ఓనర్ అప్పలస్వామిగారు రంగస్థల నటులు. వాళ్ళ బావమరిది సన్యాసిరావు మేకప్ మెన్, వాళ్ళఅమ్మాయి వెంకటలక్ష్మి కూడా నటించేది! అప్పుడప్పుడూ సప్తగిరి ఛానెల్‌లో తను ఏక్ట్ చేసిన పాతనాటికలు వస్తూ ఉంటాయి! నేనూ చిన్నప్పుడు బాలనటిగా ఆర్.టి. సి నాటికల్లో వెయ్యడం చేత రంగస్థలంలో పరిచయం ఉంది!

పంతొమ్మిది నిండగానే మా 'అశ్విన్' పుట్టి తల్లయ్యాను. 23 వ ఏట కృష్ణకాంత్ పుట్టాడు. ఐదేళ్ళు హౌస్‌వైఫ్‌గా ఎప్పుడూ పక్కింటి వాళ్ళతో గోడల మీద నుండి మాట్లాడుతూ, వారపత్రికలు చదువుతూ గడిపాను. మధ్యమధ్యలో ఏ.జి ఆఫీసులో, టైపిస్టుగా, రిసెప్షనిస్ట్‌గా, టీచర్‌గా, చాలా ఉద్యోగాలు చేసాను. ఇలా సడెన్ గా రచయిత్రినయి ఇంతమందిని సతాయిస్తానని 'అమ్మతోడు' మా అమ్మా, అన్నయ్యా, నా మొగుడూ, పిల్లలూ కూడా అనుకోలేదు! అసలు నేనే అనుకోలేదు!

బళ్ళో చిన్నపిల్లల కోసం పాటలూ, నాటికలూ రాసిన నేను, పత్రికలకి రాస్తాననీ, అవి టీ.వీ. ఛానెల్స్ కోసం, సినిమాల కోసం కొనడానికి నిర్మాతలు వస్తారనీ, నేను పెన్ పట్టి రచయిత్రి అయిపోతాననీ, 'అ ఆ'లు దిద్దించిన అమ్మమ్మా అనుకోలేదు! బయటకెళ్ళి

ఏదైనా పని చేసుకుని రమ్మంటే ఒక్కత్తినే వెళ్ళడానికి సందేహించిన నేను ఇలా ఒక్కత్తినే విదేశాలు చుట్టి వస్తాననీ, మైక్ ఇస్తే అనర్గళంగా మాట్లాడతాననీ మా ఆయనా అనుకోలేదు!

అందరిని ఫూల్స్‌ని చేసేవాడు ఆ పైవాడు! మనం అనుకున్నది తను అనుకోకపోతే జరగనివ్వడు. తాను అనుకున్నది మనం అనుకోక పోయినా చులాగ్గా జరిపించేస్తాడు. నా తెలుగు రైటింగ్‌ని ఏడిపించే మా అక్కలు ఇప్పటికీ 'ఎడిటర్స్‌కి ఎలా అర్థం అవుతోందే?' అని ఆశ్చర్యపోతుంటారు! నేను రాసిన పాతిక నవలలూ, 150 కథలూ, సీరియళ్ళూ, సినిమా కథలూ, వ్యాసాలూ, ఏవీ ఎప్పుడూ ఫెయిర్ చెయ్యను.. రెండోసారి తిరగరాయను... పెన్ పట్టుకుంటే ఒకే సిట్టింగ్‌లో ఆగకుండా రాసి పూర్తిచేసి కానీ తల ఎత్తను. పాపం.. ఆ పబ్లిష్ చేసేవాళ్ళు ఏం తిప్పలు పడతారో కానీ ఎప్పుడూ ఫెయిర్ చేయించి పంపమని అడగలేదు!

నా జీవితం నిండా సర్ ప్రైజులే! ఏ రకమైన కల్చరల్ బ్యాక్ గ్రౌండూ, బ్యాకింగూ లేని నేను రచయిత్రినై, టి.వీకి సినిమాకి స్క్రిప్ట్ రైటర్నీ, డైలాగ్ రైటర్నీ కూడా అవడం పెద్ద సర్‌ప్రైజ్! రచనలు మొదలు పెట్టిన మొదటి రోజుల్లోనే, అక్కినేని నాగేశ్వరరావుగారూ, బాల సుబ్రమణ్యంగారూ, కె.విశ్వనాథ్ గారూ, డా.డి.రామానాయుడు గారు, అల్లు అరవింద్ గారూ, కె.యస్ రామారావుగారూ, పరచూరి బ్రదర్స్, సత్యానంద్ గారూ ఇలా ప్రముఖులైన ఇండస్ట్రీలో పెద్దలు నన్ను అభిమానించడం ఇంకా సర్‌ప్రైజ్!

ప్రతి కథకీ ప్రైజ్ రావడం, అందరూ ప్రైజ్ చెయ్యడం, సర్‌ప్రైజుల మీద సర్‌ప్రైజ్‌లు ఇవ్వడం ఇవన్నీ ఆ పైవాడి లీలలు!

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారు నా అభిమాన రచయిత, ఆయన నాకు గురువు అవడం అనుకోని సర్‌ప్రైజ్...

యద్దనపూడి సులోచనారాణిగారు వాళ్ళమ్మగారి పేరిట 'నెమలికంటి మహాలక్ష్మమ్మ ఎవార్డు' నాకు ఇవ్వడం అతిగొప్ప విశేషం!

ఓసారి విమెన్స్‌డే నాడు మార్చ్ 8న నేను రేడియోలో మాట్లాడుతూ కాలర్స్ కాల్స్‌కి ఆన్సర్ చేస్తుంటే, విశ్వనాథ్ గారు "నేను శంకరాభరణం డైరెక్టర్ విశ్వనాథ్ నమ్మా' మీరు రాసిన లీడర్ బుక్ ఎక్కడ దొరుకుతుందో చెపుతారా?" అని సాధారణ కాలర్‌లా ఫోన్ చెయ్యడం నేను మర్చిపోలేను!

'పాడుతా తియ్యగా' కార్యక్రమానికి వెళ్ళి ఆడియన్స్‌లో కూర్చుని ఆరాధనగా చూస్తుంటే "రమణిగారూ బాగున్నారా? మీ ఇంటిపేరు నేను మర్చిపోలేను" అని బాలూగారు గ్యాప్‌లో పలకరిస్తే షాక్ అయ్యాను ఆయన జ్ఞాపక శక్తికి!

నిన్నగాక మొన్న బ్రెజిల్ రాయలుగారిని అక్కినేనిగారి ఇంటికి తీసుకెళితే "ఈవిడ నాకు చాలా ఆప్తురాలు.. అందుకే ఎన్ని పనులున్నా ఆవిడ అతిథుల్ని కలవడం నాకు చాలా ముఖ్యమైన పని!" అని ఆయన అనడం చాలా ఆశ్చర్యం!

నా 'రేపల్లెలో రాధ' నవల ప్లాట్‌ఫార్మ్ మీద కొనుక్కుని విజయవాడ వెళ్ళేలోగా రైల్లో చదివిన డైరెక్టర్ శరత్‌గారు సినిమా తీస్తానని నిర్మాత పి.బిఆర్ట్స్ ప్రసాద్ గారిని (హీరో బాలకృష్ణ తోడల్లుడీయన) ఇంటికి పంపడం ఇంకా సర్‌ప్రైజ్!

ఎడమకాలు పడిపోయి, స్పైనల్ కార్డ్ సర్జరీ అయి బెడ్ మీదున్న నా దగ్గరకి ఈటీవీ వాళ్ళు వచ్చి నా 'అనూహ్య' నవల కొనుక్కోడమే కాకుండా, డైలాగ్స్ కూడా మీరే వ్రాయాలనడం మరీ ఆశ్చర్యం! బెడ్ మీద ఉండే నేను రాయడం, రేపల్లెలో రాధ షూటింగ్ టైం కల్లా మళ్ళీ కాలొచ్చి రాజమండ్రి షూటింగ్‌కి వెళ్ళడం చాలా విచిత్రం!

మా కజిన్ సిష్టర్ కూతురి కిడ్నీ ఆపరేషన్ కోసం సహాయం అడిగితే అల్లు అరవింద్ గారు చిరంజీవి చారిట్ బుల్ ట్రస్ట్‌నుండి అవసరమైన ఆర్ధిక సాయం చేసి ఆపరేషన్ జరిపించడం కూడా ఆశ్చర్యమే!

ఇందాక నేను మా చిట్టెన్ రాజుగారిని పలకరిద్దామని హ్యూస్టన్ ఫోన్ చేస్తే 'నెలనెలా తెలుగు వెన్నెల' కార్యక్రమం జరుపుకుంటున్నాం... ఇండియా నుండి రమణిగారు హలో చెపుతున్నారు" అంటూ స్పీకర్లో పెడితే అందులో నేను హ్యూస్టన్ రచయితలతో మాట్లాడటం కూడా విచిత్రమే!

మనం ఊహించినది కాకుండా వేరేది అయితే ఫూల్స్ అయ్యే మాటైతే.. ఇలాంటి సంఘటనలూ, విచిత్రాలూ ఎన్నెన్ని జరిగి నేను ఫూల్ అయినా నాకు ఇష్టమే! ఆనందాలు ఇచ్చి ఫూల్ చేసినప్పుడు అనుభవించినట్లే 'why me?'అనకుండా అవాంతరాలు వచ్చినప్పుడు స్వీకరించాలి. ఫూల్స్ అంటే బుద్దిలేని వాళ్ళు అని అర్ధంకదా! కానీ ఈ ఏప్రిల్ ఫస్ట్‌నాడు మాత్రం అర్ధం మారుతుంది! ఎదురయ్యే సంఘటన ఊహించలేని వాళ్ళని అర్ధం! మీ అందరూ అందంగా ఫూల్స్ అయి ఆనందకరమైన సర్ ప్రైజ్‌లతో ఈ ఏప్రిల్ 1 జరుపుకోవాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాను!

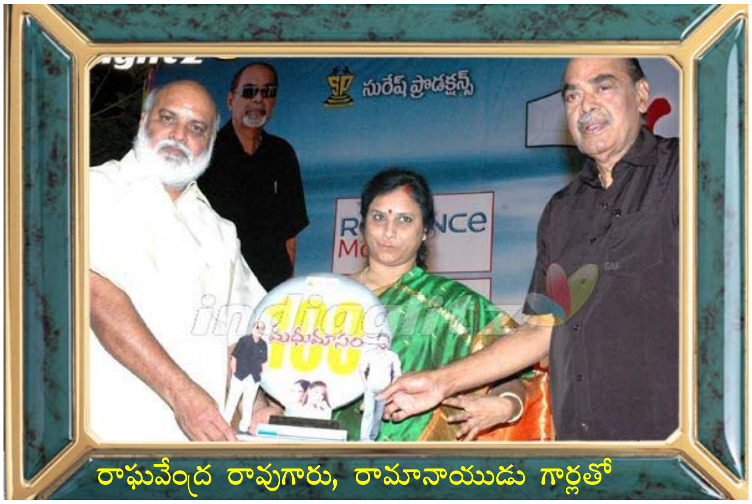

రాఘవేంద్ర రావుగారు, రామానాయుడు గార్లతో

రామానాయుడి గారి ముగ్గురు మనవళ్ళతో

Click here to share your comments on this article